EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOON (EL) 2020/1936,

14. mai 2020,

tähelepanekutega, mis on 8., 9., 10. ja 11. Euroopa Arengufondi 2018. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva otsuse lahutamatu osa

EUROOPA PARLAMENT,

— võttes arvesse oma otsust 8., 9., 10. ja 11. Euroopa Arengufondi 2018. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta,

— võttes arvesse komisjoni vastuseid toonasele rahvusvahelise koostöö ja arengu volinikule Neven Mimicale kirjalikult esitatud küsimustele eelarvekontrollikomisjoni kuulamisel 28. novembril 2019,

— võttes arvesse kodukorra artiklit 99, artikli 100 kolmandat taanet ja V lisa,

— võttes arvesse arengukomisjoni arvamust,

— võttes arvesse eelarvekontrollikomisjoni raportit (A9-0057/2020),

A. arvestades, et arengukoostöö peamine eesmärk on vähendada vaesust ja pikemas perspektiivis see kaotada, nagu on määratletud ELi toimimise lepingu artiklites 208–210;

B. arvestades, et liit peab tegema maksimaalseid jõupingutusi tagamaks, et eelkõige mittedemokraatlike režiimidega riikidesse investeerimisel toovad liidu fondid ja meetmed alati kasu abi vajavatele inimestele, mitte juhtimisstruktuuridele;

C. arvestades, et üldine eesmärk on jätkuvalt saavutada kogurahvatulust 0,7 % eraldamine ametlikuks arenguabiks ja võimendada erasektori poolset rahastamist;

D. arvestades, et kestliku arengu eesmärkide integreerimine ja Pariisi kliimakokkuleppe rakendamine on koostöövahendite peamised eesmärgid;

E. arvestades, et jätkusuutlikkus on seatud eesmärkide ja tulemuste ning eelkõige arenguabi pikaajalise mõju saavutamiseks otsustava tähtsusega;

F. arvestades, et kestliku arengu tegevuskavas aastani 2030 on kesksel kohal põhimõte, et kedagi ei jäeta kõrvale;

G. arvestades, et 2017. aastal vastu võetud Euroopa arengukonsensusega antakse liidu institutsioonidele ja liikmesriikidele ühine arengupoliitika raamistik;

H. arvestades, et liidu arengukoostöö kooskõlastamine partnerriikide endi arenguprioriteetidega on kestliku arengu tegevuskava 2030 põhielement;

I. arvestades, et poliitika sidusust ja erinevate välispoliitika valdkondade vastastikust täiendavust tuleks pidevalt vaadelda, eriti kui ühes partnerriigis rakendatakse mitut poliitikameedet, et edendada koostoimet, vähendada olemasolevate poliitikameetmete vahelisi kompromisse ja vältida nii palju kui võimalik tarbetut halduskoormust;

J. arvestades, et äärmiselt oluline on hea koostöö ja koordineerimine teiste rahastajate ja rahvusvaheliste finantsasutustega, et vältida dubleerimist, tagada tõhus kontroll, riskide jagamine, tulemuste eest vastutamine, mis kajastab tõelisi sisendeid, ja abi tõhusus ning suurendada arenguabi andmise suutlikkust abisaajariikides;

K. arvestades, et lõppkokkuvõttes vastutab Euroopa Arengufondide (edaspidi „EAFid“) raamatupidamise aastaaruande aluseks olevate tehingute seaduslikkuse ja korrektsuse ning EAFide finantsjärelevalve ja aruandlusprotsessi järelevalve eest komisjon;

L. arvestades, et demokraatliku kontrolli ja tulemusliku arenguabi eeltingimused on läbipaistvus, vastutus ja inimõigustega seotud hoolsuskohustus;

M. arvestades, et liidu välissekkumised toimuvad rahvusvaheliste organisatsioonide kaudu, kes kas rakendavad liidu vahendeid või kaasrahastavad projekte koos liiduga, millega omakorda kaasnevad järelevalve ja juhtimisega seotud väljakutsed;

N. arvestades, et EAFide valitsustevahelisest olemusest tulenevalt kasutatakse 79 riigis palju erinevaid rakendusmeetodeid, mille puhul kohaldatakse hangete ja lepingute sõlmimise suhtes keerukaid reegleid ja menetlusi;

O. arvestades, et eelarvetoetusega, millel on muutuste soodustamisel ja peamiste arenguprobleemide lahendamisel oluline roll, kaasneb märkimisväärne usaldusrisk ning seda tuleks anda ainult juhul, kui abisaajariik suudab enne eelarvetoetuse saamist tõendada piisavat läbipaistvuse, jälgitavuse, aruandekohustuse, õigusriigi ja inimõiguste austamise ning tõhususe taset;

P. arvestades, et läbipaistvuse edendamine ning korruptsiooni ja pettuse vastu võitlemine on liidu eelarvetoetuse meetmete edu võti;

Q. arvestades, et EAFi tegevust rakendatakse keerulistes oludes, kus on sageli tegemist suure geopoliitilise või institutsioonilise riskiga;

R. arvestades, et EAFide nõuetekohast rakendamist mõjutavad välistegurid võivad arengualaseid püüdlusi vähendada või need olematuks muuta;

S. arvestades, et liidu toetus valitsemisvaldkonnas on arenguabi keskne osa, mis aitab algatada tulemuslikke valitsemistava reforme;

T. arvestades, et praegused rändekriisid ei tohi varjutada demograafiliste murrangutega seotud rändelainete probleemi, mis vajab pikas perspektiivis teistsuguseid lahendusi;

U. arvestades, et rakendamisprotsesside lihtsustamine aitab suurendada abi andmise tulemuslikkust;

V. arvestades, et liidu nähtavuse edendamine, liidu välisabi rahastamisvahendi strateegilise kasutamise tagamine, liidu rahastamisest teavitamine ja liidu väärtuste tutvustamine kõigis arenguabi vormides on äärmiselt oluline;

Kinnitav avaldus

EAFide (8.–11. EAF) rahaline rakendamine ja projektide elluviimine 2018. aastal

1. märgib, et 11. EAF moodustab 65 % Euroopa Komisjoni rahvusvahelise koostöö ja arengu peadirektoraadi (DG DEVCO) portfellist; märgib, et EAFi kulukohustused ulatusid 2018. aastal 4 959 miljoni euroni, mis ületas iga-aastast eesmärki, milleks oli 4 537 miljonit eurot (ehk 109,3 % algsest eesmärgist võrreldes 95 %-ga 2017. aastal), samas kui EAFi maksed ulatusid 4 124 miljoni euroni (st täitmismäär oli 98,2 % iga-aastasest eesmärgist, milleks oli 4 200 miljonit eurot (võrreldes 98,89 %-ga 2017. aastal); märgib lisaks, et Euroopa Investeerimispanga (EIP) kulukohustused olid 880 miljonit eurot (millest 800 miljonit eurot oli seotud investeerimisrahastuga), samas kui EIP maksed moodustasid 2018. aastal 555 miljonit eurot (millest 525 miljonit eurot tehti investeerimisrahastu kaudu);

2. väljendab heameelt DG DEVCO pidevate jõupingutuste üle vähendada vanu eelmakseid ja vanu kasutamata kulukohustusi eesmärgiks seatud 25 % võrra; märgib, et DG DEVCO ületas oma 25 % eesmärki, vähendades EAFi vanu eelmakseid 40,33 % (43,79 % muude abivaldkondade puhul) ja EAFi vanu kasutamata kulukohustusi 37,10 % (39,71 % muude abivaldkondade puhul);

3. ergutab DG DEVCOt jätkama jõupingutusi seoses EAFi vanade aegunud lepingutega, kuna sarnaselt 2017. aastaga sihtväärtust (alla 15 %) ei saavutatud, hoolimata DG DEVCO kehtestatud uuest menetlusest (see oli 17,27 %, mis on 2017. aasta 18,75 %-ga võrreldes veidi parem, ent mitte rahuldav); märgib, et see võtmetähtsusega tulemuslikkuse põhinäitaja sihtväärtus (alla 15 %) saavutati DG DEVCO ülejäänud tegevuse puhul (13,88 %);

4. peab üldiselt kahetsusväärseks, et vähendamismeetmed on võrreldes DG DEVCO muude sekkumis- ja vastutusvaldkondadega andnud vähem tulemusi, sest EAFi vanade eelmaksete ja kasutamata kulukohustuste vähendamise määr on sihtväärtusest madalam ja EAFi vanade aegunud lepingute puhul ei ole sihtväärtust saavutatud; tunnistab siiski, et EAFide tegevuse keerukus võib takistada võtmetähtsusega tulemuslikkuse põhinäitajate sihtväärtuste saavutamist, eelkõige lõpetamismenetluste puhul, ja raskendab seega sissenõudekorralduste väljastamist;

5. palub DG DEVCO-l esmajärjekorras viia lühikeses perspektiivis lõpule 8. ja 9. EAFi allesjäänud tehingud;

Raamatupidamise aastaaruande usaldusväärsus

6. tunneb heameelt asjaolu üle, et kontrollikoda leidis oma aastaaruandes 8., 9., 10. ja 11. Euroopa Arengufondist eelarveaastal 2018 rahastatud tegevuste kohta, et lõplik raamatupidamise aastaaruanne kajastab kõigis olulistes aspektides õiglaselt EAFide finantsolukorda 31. detsembri 2018. aasta seisuga ning et nende tehingute tulemused, rahavood ja netovara muutused lõppenud aastal on kooskõlas EAFi finantsmääruse sätete ja rahvusvaheliselt tunnustatud avaliku sektori raamatupidamisstandarditel põhinevate raamatupidamisstandarditega;

Raamatupidamise aastaaruande aluseks olevate tehingute seaduslikkus ja korrektsus

7. väljendab heameelt selle üle, et kontrollikoja hinnangul on 2018. aasta raamatupidamise aastaaruande aluseks olevad tulud kõigis olulistes aspektides seaduslikud ja korrektsed;

8. väljendab kasvavat muret seoses kontrollikoja vastupidise hinnanguga kulude seaduslikkuse ja korrektsuse kohta, kuivõrd raamatupidamise aastaaruande aluseks olevad kulud on olulisel määral mõjutatud suurenevast veamäärast;

9. on sügavalt mures selle pärast, et hinnanguline veamäär suurenes teist aastat järjest 5,2 %-ni 8., 9., 10. ja 11. EAFi raamatupidamisarvestuses heaks kiidetud kuludest (2017. aastal oli see 4,5 %, 2016. aastal 3,3 %, 2014. ja 2015. aastal 3,8 %, 2013. aastal 3,4 % ja 2012. aastal 3 %); ootab, et komisjon analüüsiks selle põhjusi ja astuks vajalikke samme veamäära suurenemise suundumuse ümberpööramiseks;

10. märgib, et osa kontrollikoja hinnangulisest veamäärast võib olla tingitud ebapiisava suurusega personali väga suurest töökoormusest, eelkõige raskes olukorras olevates delegatsioonides;

11. on veendunud, et sellise hinnangulise veamäära saavutamisel on väga oluline investeerida veelgi rohkem töötajate teadlikkusesse ja koolitusse; kutsub komisjoni üles leidma viise, kuidas lahendada personalipuuduse probleem, eelkõige raskes olukorras olevates delegatsioonides;

12. märgib, et Ühendkuningriigi väljaastumine Euroopa Liidust ei mõjutanud EAFi finantsjuhtimist 2018. aastal ning et EAFi 2018. aasta raamatupidamise aastaaruanne kajastab väljaastumisprotsessi seisu õigesti;

13. märgib suure murega asjaolu, et kontrollikoja poolt läbi vaadatud 125 maksetehingust olid vigadest mõjutatud 51 (ehk 41 %), ja eelkõige see, et 39-st kvantifitseeritava veaga maksest üheksa (23 %) olid pärast kõiki eelkontrolle heaks kiidetud lõplikud tehingud; kutsub komisjoni üles oluliselt parandama tehingute seaduslikkust ja korrektsust ning tagama, et eelkontrollidele järgnevad nõuetekohased järelmeetmed;

14. märgib, et 10. EAFi projektidest vabanenud vahendid, mis kantakse üle 11. EAFi tulemusreservi, ei tekita mingeid likviidsusprobleeme seoses Ühendkuningriigi väljaastumist liidust, ning et mõju iga liikmesriigi osamaksule arvutatakse proportsionaalselt nende esialgse panusega EAFi;

15. väljendab sügavat muret, et vaatamata DG DEVCO rakendatud järjestikustele parandusmeetmete kavadele on tuvastatud vigade tüpoloogia suures osas sarnane eelmiste aastatega, nimelt oluliste tõendavate dokumentide puudumine (36,6 %), avalike hangete reeglite tõsine rikkumine (27,1 %), kandmata kulud (22,7 %), DG DEVCO jääkvigade määra uuringust kohandatud jääkvigade määr (5,4 %), rahastamiskõlbmatud kulud (4,3 %) ja muud liiki vead (3,9 %), hankesätete mittetäitmine toetusesaajate poolt ja rahastamiskõlbmatud kulud;

16. märgib, et vead puudutasid peamiselt programmide eelarvestusega seotud tehinguid, rahvusvaheliste organisatsioonidega sõlmitud toetuslepinguid ja rahalist toetust käsitlevaid lepinguid ning ELi riiklike koostööasutustega sõlmitud delegeerimislepinguid, mitte niivõrd muid abivahendeid;

17. väljendab sügavat muret sellise korduva olukorra pärast vaatamata DG DEVCO koostatud järjestikustele parandusmeetmete kavadele, eriti kui kvantifitseeritavad vead osutavad puudustele rahvusvaheliste organisatsioonide kontrollides; nõuab tungivalt, et komisjon ei alahindaks niisuguste vigade tõsidust, sest need võivad viidata sellistele rikkumistele nagu pettus, ja kõrvaldaks kiiremas korras eespool nimetatud korduvad puudused, annaks selgelt aru konkreetsetest raskustest parandusmeetmete kava rakendamisel ning teeks vajaduse korral nõuetekohast koostööd nii kontrollikoja kui ka Euroopa Pettustevastase Ametiga (OLAF)

Järelevalvesüsteemide ja kindluse andmise süsteemide tõhusus

18. peab äärmiselt murettekitavaks, et komisjonil oli enne kulude kontrollimist ja aktsepteerimist piisav teave, millega kvantifitseeritavaid vigu ära hoida, avastada ja korrigeerida, ning et olemasoleva teabe kasutamise korral oleks hinnanguline veamäär olnud 1,3 protsendipunkti võrra madalam; rõhutab samuti, et välisaudiitoritel jäid märkamata teatavad vigu sisaldavad tehingud, mille osakaal moodustas 1,1 protsendipunkti;

19. ootab, et DG DEVCO oleks olemasoleva juhtimisteabe kasutamisel ning oma üldise kontrollisüsteemi (eelkontrollid ja välisaudit või kulude kontrollimine) järjepideval kasutamisel rangem; rõhutab DG DEVCO pidevate jõupingutuste tähtsust ja kutsub teda üles parandama oma ennetavate kontrollide rakendamist, eelkõige suunates tähelepanu suure riskiga valdkondadele, mis on seotud rahvusvaheliste organisatsioonide ja arenguagentuuride kaudu kaudse eelarve täitmise alla kuuluvate rahaliste vahenditega ning otsese eelarve täitmise raames antavate toetustega;

20. võtab teadmiseks DG DEVCO seitsmenda jääkvigade määra uuringu, mille tulemusena on jääkvigade määr 0,85 %, st väiksem kui komisjoni kehtestatud olulisuse piirmäär 2 %; märgib siiski, et kasutatud metoodika on juba mitme aasta jooksul põhinenud väga väheste tehingute kohapealsetel kontrollidel ja avalike hangete menetluste mittetäielikel kontrollidel, ning kutsub DG DEVCOt üles tegema veamäärade hindamise usaldusväärsuse parandamiseks kontrollikojaga tihedat koostööd;

21. märgib siiski, et kahes valdkonnas – otsese eelarve täitmise raames antavad toetused ja kaudne eelarve täitmine koos abisaajate riikidega – ellu viidud tegevuste välisauditite tulemused näitavad, et auditeeritud kogusummast tunnistati rahastamiskõlbmatuks neis valdkondades vastavalt 4,64 % ja 3,77 %, ning et see olukord ei ole toonud kaasa diferentseeritud reservatsioonide esitamist; palub DG DEVCO-l esitada täpsema üksikasjaliku selgituse nende kahe juhtumi aluspõhimõtete kohta;

22. tuletab meelde, et reservatsioonide esitamine on vastutuse võtmiseks väga tähtis ning seetõttu tagab see DG DEVCO kindluse tagamise ahelas ennetuse ja läbipaistvuse, sest reservatsioonides tuuakse esile püsivad probleemid ning kõrvaldamata jäänud või korduvad puudused, millega peakorteris või liidu delegatsioonides kokku puututakse;

23. kutsub DG DEVCOt üles järk-järgult tugevdama oma kindluse tagamise ahelat kooskõlas uute sisekontrollistandarditega, pannes suuremat rõhku nii isikute individuaalsele pädevusele ja vastutusele seoses nende rolliga kontrollide elluviimisel kui ka pettuseohule;

24. märgib, et jääkvigade määra uuringust on saanud DG DEVCO riskihindamise, kontrolli- ja auditeerimisstrateegia (ja kindluse tagamise ahela) osa, kuid kutsub DG DEVCOt üles tagama jääkvigade määra hindamisel kasutatud metoodikastandardite suurema järjepidevuse ja vajaduse korral konsulteerima nendes küsimustes kontrollikojaga;

25. võtab teadmiseks kontrollikoja ja DG DEVCO kasutatud erinevad lähenemisviisid, nimelt et kontrollikoda keskendus käimasolevatele tegevustele (või esialgsetele veamääradele maksete tasandil), aga DG DEVCO lõpetatud tegevustele; on seisukohal ja rõhutab asjaolu, et selline kahesugune hindamismetoodika ei tohiks põhjustada ebaselgust tehingute korrektsuse ja seaduslikkuse osas, mis omakorda takistaks mitme aasta tulemuste võrreldavust;

26. palub kõigil sidusrühmadel vältida hinnanguliste veamäärade hindamise konkureerivaid meetodeid, et esitada olukorrast usaldusväärne ja realistlikum pilt ning suurendada usaldust ja õiglust nii elluviidud kontrollimistes kui ka üldises kontrollisüsteemis; rõhutab ühtlasi asjaolu, et erinevates aruannetes, nagu DG DEVCO iga-aastane tegevusaruanne või komisjoni iga-aastane haldus- ja tulemusaruanne, kasutatud kontseptsioon „riskiga seotud hinnangulised summad programmi sulgemise ajal“ tuleks nõuetekohaselt läbi vaadata;

27. kutsub DG DEVCOt üles jätkama jõupingutusi, et parandada oma kontrolliraamistiku ja võtmetähtsusega tulemuslikkuse põhinäitajate rakendamist, eelkõige võtmetähtsusega tulemuslikkuse põhinäitaja 21 (eelkontrollidega välditud alusetute maksete kohta) ja võtmetähtsusega tulemuslikkuse põhinäitaja 25 (välisauditite käigus tuvastatud rahastamiskõlbmatute summade kohta) rakendamist; märgib, et alusetult tehtud maksete tagasimaksmiseks väljastati sissenõudekorraldusi 18,22 miljoni euro väärtuses;

28. on veendunud, et keskse tähtsusega on keskendumine suure riskiga valdkondadele, mis on seotud rahvusvaheliste organisatsioonide ja arenguagentuuride kaudu kaudse eelarve täitmise alla kuuluvate rahaliste vahenditega ning otsese eelarve täitmise raames antavate toetustega, ning et nende kahe tegevusvaldkonnaga seotud riskide taset tuleks tõsta;

29. märgib, et 2018. aastal esitati kaks reservatsiooni ja eelkõige esitati uuesti algselt 2015. aastal esitatud Aafrika rahutagamisrahastut käsitlev reservatsioon, mis kajastab jätkuvaid institutsioonilisi ja juhtimisalaseid puudusi, kuivõrd Aafrika rahutagamisrahastu ei ole EAFi kulude seaduslikkuse ja korrektsuse kaitsmiseks piisavalt tõhus;

30. märgib, et 2018. aastal oli käimas 19 pettuse uurimist;

Koostöö rahvusvaheliste organisatsioonide, liidu arenguagentuuride ja valitsusväliste organisatsioonidega

31. märgib, et EAFidest tehti 2018. aastal projektidele, mida viidi ellu eelarve kaudse täitmise raames koostöös rahvusvaheliste organisatsioonide ja arenguagentuuridega, makseid vastavalt 1074 miljonit eurot ja 201 miljonit eurot (millest 347 miljonit eurot ÜRO kaudu); märgib, et üldeelarvest tuli 2,6 miljardit eurot;

32. märgib murelikult, et rahvusvaheliste organisatsioonidega tehtud tehingute puhul olid 61-st auditeeritud tehingust 33 (ehk 54 %) kvantifitseeritavate vigadega, moodustades 2018. aasta hinnangulisest veamäärast 62,5 %;

33. väljendab sügavat muret seoses asjaoluga, et taas kord ei esitanud rahvusvahelised organisatsioonid tõendavaid dokumente õigeaegselt, mis takistas komisjonil ja kontrollikojal läbi viia rangeid auditeid; kutsub sellega seoses komisjoni üles suurendama jõupingutusi, et tagada teabe õigeaegne laekumine asjaomastelt rahvusvahelistelt organisatsioonidelt, nii et kontrollikojal oleks võimalik esitada täielikud ja täpsed andmed;

34. märgib murega, et väga suur hulk EAFi lepinguid sõlmiti väga väikese arvu riiklike arenguagentuuridega, millega kaasneb oht, et liidu poliitika võidakse uuesti riigistada, mis on vastuolus sooviga liidu välispoliitikat tihedamini integreerida;

35. kutsub komisjoni üles tugevdama ja kindlustama hankemenetluste ja lepingute sõlmimise menetluste järelevalvet, et vältida ohtu, et väga väike arv avaliku sektori või pool-eraõiguslikke asutusi monopoliseerib suure osa arenguriikides rakendatavatest EAFi projektidest ja saab üha suurema mõju liidu arengu-, koostöö- ja naabruspoliitikale, mis võib seada ohtu liidu poliitika sõltumatuse; kutsub komisjoni üles tugevdama ja laiendama koostööd ka teiste avaliku ja erasektori üksustega, näiteks mitmete arenguvaldkonnas töötavate valitsusväliste organisatsioonidega;

36. soovitab komisjonil pöörata suuremat tähelepanu EAFi koostöö edendamisele rahvusvaheliste organisatsioonide, liidu arenguagentuuride ja valitsusväliste organisatsioonidega; väljendab muret selle pärast, et EAFi töö ei ole avalikkusele piisavalt ja asjakohaselt nähtav;

37. tuletab meelde asjaolu et üksused, kellele on usaldatud liidu vahendite rakendamine, peavad üldpõhimõttena järgima usaldusväärse finantsjuhtimise ja läbipaistvuse põhimõtteid; rõhutab, et iga üksus peab liidu finantshuvide kaitsmisel tegema täielikku koostööd ning andma vahendite saamise tingimusena vajalikud õigused ja juurdepääsu vastutavale eelarvevahendite käsutajale, kontrollikojale ja OLAFile;

38. kutsub komisjoni üles

   i) osamaksude ja raamlepingute puhul rangelt järgima ja kohaldama liidu vahendeid haldavate üksuste eespool nimetatud kohustusi ning kohustust esitada kontrollikojale ja OLAFile kõik auditi lõpuleviimiseks nõutavad dokumendid;

   ii) pöörama korrapäraselt tähelepanu nende rahvusvaheliste organisatsioonide ja valitsusväliste organisatsioonide sambapõhiste hindamiste nõuetele ja aruannetele, keda selline koostöö puudumine puudutab, et vaadata läbi nende aruandlusvahendite asjakohasus; vaadata sambapõhise hindamise metoodika läbivaatamisel uuesti üle asjaomased sätted või tehnilised tingimused, et need oleksid kooskõlas EAFi finantsmäärusega; nõuab, et vajaduse korral kohandataks kehtivaid delegeerimislepinguid nende rahvusvaheliste üksustega;

   iii) märgib, et endiselt on vaja süsteemsemat lähenemisviisi liidu toetustest rahastatavatest tegevustest teavitamisele, et parandada liidu nähtavust ning suurendada läbipaistvust, vastutust ja inimõigustega seotud hoolsuskohustust rahastamisahela ulatuses; kutsub komisjoni üles lisama raamlepingutesse juhtiva asutuse kohustuse tagada liidu nähtavus mitme rahastajaga projektides; kutsub komisjoni üles viima mõni aasta pärast kaasrahastatud projektide lõpetamist läbi valimipõhiseid kohapealseid kontrolle, et kontrollida EAFi sekkumiste jätkuvat mõju ja võtta vajalikke meetmeid, et tagada nende tegevuse pikaajaline mõju;

Liidu eelarvetoetus

39. märgib, et EAFi panus eelarvetoetusega seotud tegevustesse ulatus 2018. aastal 881,9 miljoni euroni, millest 858,6 miljonit eurot olid uued kulukohustused (geograafiliselt hõlmati 56 partnerriiki ja 96 eelarvetoetuse lepingut); märgib, et ülemeremaadele ja -territooriumidele maksti EAFi kaudu välja 92,9 miljonit eurot, mis hõlmasid 14 riiki ja 18 eelarvetoetuse lepingut;

40. märgib rahuloluga, et suurim eelarvetoetuse saaja on Sahara-tagune Aafrika, mille osakaal on 41 %, ning et asjaomased lepingud puudutasid riikide vastupanuvõimet ja ehituslepinguid; märgib samuti, et väikese sissetulekuga riikide osakaal suurenes 38 %-ni (2015. aastal oli see 31 %) ning et eelarvetoetuse suurimad saajad (47 % kõigist jooksvatest kulukohustustest) on keskmisest väiksema sissetulekuga riigid;

41. tuletab meelde, et eelarvetoetus on investeering ELi partnerriikide avalikku poliitikasse ja süsteemidesse ning selle peamised põhimõtted on reformide elluviimine ja kestliku arengu eesmärkide saavutamisele kaasaaitamine; märgib, et ELi eelarvetoetuse andmisel tuleb juhinduda rahvusvahelisel tasandil kokku lepitud Busani tõhususe põhimõtetest, nagu partnerriikide isevastutus, tulemustele keskendumine, kaasavus ja aruandekohustus;

42. märgib, et AKV riikides ning ülemeremaades ja -territooriumidel tehakse väljamakseid peamiselt kindlasummaliste osamaksetena; on siiski seisukohal, et muutuva suurusega osamaksed võivad anda partnerriikidega peamiste läbiviidavate reformide alase poliitika ja poliitilise dialoogi süvendamiseks parema tõuke; on veendunud, et väljamaksete tegemise kord kindlasummaliste ja muutuvate osamaksetena peaks põhinema tulemustel ja tuginema piisavatele kvalitatiivsetele andmetele, et tehtud edusamme oleks võimalik hinnata; on seisukohal, et väljamaksete tulemuslikkuse kriteeriumid on eelarvetoetuse meetmete haldamise põhitegur;

43. nõuab hoolikat järelevalvet ja põhjalikku poliitilist dialoogi partnerriikidega eesmärkide, kokkulepitud tulemuste saavutamisel tehtud edusammude ja tulemusnäitajate teemal; kutsub komisjoni veel kord üles paremini määratlema ja mõõtma eeldatavat mõju arengule ning eelkõige parandama kontrollimehhanismi seoses abisaajariigi käitumisega korruptsiooni, inimõiguste austamise, õigusriigi ja demokraatia valdkonnas; väljendab jätkuvalt sügavat muret ELi eelarvetoetuse võimaliku kasutamise pärast abi saavates riikides, kus demokraatlik kontroll on piiratud või puudub üldse;

44. täheldab eelarvetoetusega seotud riskide tajumise mõningast üldist vähenemist 2018. aastal; rõhutab siiski, et korruptsioon, riigi rahandus ja arenguriskid on endiselt kõige suuremad riskid, kuigi ka makromajanduslikud riskid on suurenenud;

45. toetab keskendumist riigi rahanduse juhtimise, eelarve läbipaistvuse ning demokraatliku kontrolli ja järelevalve organites saavutatud edusammudele ning makromajanduslikele tingimustele partnerriikides, et optimeerida suutlikkuse arendamist; kutsub komisjoni üles süstemaatiliselt jälgima elluviidud reforme ja saavutatud tulemusi, mis näitavad, et ELi eelarvetoetus on aidanud tulemuslikult kaasa abi saava riigi enda arengukavale ja tugevdanud tema demokraatlikku isevastutust;

46. juhib tähelepanu sellele, et tuleb tugevdada asjakohaseid järelevalvevahendeid, et hinnata, kuidas eelarvetoetus on aidanud kaasa riigi tulude kasutamisele ja sellega seotud reformidele; märgib rahuloluga, et siseriiklike tulude kasutuselevõtmine moodustas 2018. aastal muutuvate osamaksete väärtusest 19 % (2014. aastal oli see 3 %); kutsub DG DEVCOt üles jätkama oma eelarvetoetuse aruannetes korrapärase teabe andmist eelarvetoetuse lepingute kasutamise kohta siseriiklike tulude kasutuselevõtu soodustamiseks;

47. palub DG DEVCO-l oma poliitilises dialoogis siiski rangelt hinnata äriühingute maksustamise vältimise, maksudest kõrvalehoidumise ja ebaseaduslike rahavoogudega seotud riske, mis mõjutavad eelkõige arengumaid; ergutab DG DEVCOt hindama mõju eelarvele ja aitama kaasa suunatud investeerimiseesmärkide kindlaksmääramisele;

EAFi abi rakendamisega seotud riskid ja probleemid

48. väljendab suurt muret seoses ohuga, et EAFi kasutatakse selliste probleemide lahendamiseks, mis kaugendavad seda oma peamisest, vaesuse leevendamise eesmärgist ning mida pole võimalik ühitada EAFi kesksete väärtustega ja mis ohustavad seda, mida seni tehti hästi; märgib murega sellist eesmärgist kõrvalekaldumise ohtu ja kutsub komisjoni üles võtma seda arvesse projektide ja programmide loomisel kooskõlas poliitikavaldkondade arengusidususega; kutsub komisjoni üles valima tulevasi abiprogramme kooskõlas EAFi põhiväärtustega ja kaaluma toetuste ära võtmist programmidelt, mis nendest väärtustest kõrvale kalduvad;

49. rõhutab asjaolu, et EAFid ei peaks minema kaugemale oma kohaldamisalast ning et uue seose loomine uute probleemidega tegelemiseks ei tohiks kahjustada muude arengueesmärkide saavutamist;

50. palub komisjonil panna suuremat rõhku ja keskenduda hästi toimivate abiprogrammide parandamisele ja säilitamisele; kutsub komisjoni üles tagama parimatele tavadele ja edulugudele suurema meediakajastuse ja nähtavuse;

51. rõhutab märkimisväärseid riske jätkusuutlikkusele, läbipaistvusele ja heale koordineerimisele, mida liit püüab oma arenguabi rahastamisega käsitleda, võttes arvesse uute rahastajate ja uute osalejate, näiteks Venemaa ja Hiina märkimisväärset esiletõusu Aafrikas; kutsub komisjoni üles töötama selle nimel, et rahvusvaheline koostöö oleks paremini kooskõlas partnerriikide endi arenguprioriteetidega;

52. on seisukohal, et rändeküsimuse ja arenguabi vaheline seos on üks olulisimaid seoseid, mida tuleb hallata kõrvuti julgeoleku ja arengu ning humanitaarvaldkonna ja arengu vaheliste seostega; tunnistab siiski, et rahu tagamine ja rände algpõhjustega tegelemine on kestliku arengu põhiaspektid;

53. tuletab meelde, et abi tulemuslikkus, partnerriigi isevastutus arengutulemuste eest ning partnerriikide juhtimisraamistikele toetumine on juhtpõhimõtted, mida tuleb korrapäraselt täiustada; rõhutab lisaks, et hea valitsemistava, õigusriik ja inimõiguste austamine on abi tõhususe vältimatud eeltingimused; kutsub komisjoni üles seadma finantsabi heakskiitmise peamiseks eeltingimuseks õigusriigi ja inimõiguste austamise;

54. rõhutab, et arenguabi üldise tulemuslikkuse suurendamiseks on äärmiselt oluline jätkusuutlikkus, jälgides pidevalt mõju kõigi abi andmise viiside kaudu; tuletab meelde, et kestliku arengu tegevuskavas aastani 2030 ja kestliku arengu eesmärkides pannakse suurt rõhku andmetele ja näitajatele, kuivõrd tugev järelevalve on tõhusa ja toimiva strateegia võti;

55. kordab oma üleskutset komisjonile lisada järgmisse iga-aastasesse tegevusaruandesse EAFide tegevuse mõju struktureeritud hinnang, pöörates erilist tähelepanu saavutatud eesmärkidele inimõiguste vallas;

56. palub komisjonil hinnata pikka aega kestvaid EAFi rahastatavaid projekte riigipõhiselt, et näidata liidu aastakümnetepikkuste investeeringute tegelikku mõju kohapeal ja seda, kuidas see on aidanud tõhusalt kaasa abisaavate riikide majanduslikule, sotsiaalsele ja kestlikule arengule; kutsub seetõttu komisjoni üles kaaluma hindamise tulemusi ja piirama ebatõhusate projektide edasist rahastamist ja/või selle lõpetama;

57. on seisukohal, et liidu delegatsioonide projektikavade haldamisel tehtava koostöö põhiteljeks peaks olema parem keskendumine kohalikele VKEdele, erasektorile ja kodanikuühiskonna organisatsioonidele; rõhutab, et arvestades puudujääki rahastamises, mida on vaja ambitsioonikate kestliku arengu eesmärkide saavutamiseks, peab kohaliku majanduse arengus olulist rolli etendama strateegiline dialoog erasektori ja kodanikuühiskonna organisatsioonidega;

58. on veendunud, et rahaline kaasamine ja mikrorahastamine on majandusliku ja sotsiaalse progressi peamised tegurid, millel on tõestatud mõju kohalikule majandustegevusele ja töökohtade loomisele; märgib rahuloluga, et EAFid toetavad finantsalast kaasamist Aafrikas mitme vahendi kaudu (Euroopa Kestliku Arengu Fondi (EFSD) tagatisfond, NASIRA riskijagamisvahend, HURUMA fond, Boost Africa ja Aafrika tagatisfond), eesmärgiga muu hulgas anda mikrolaene vähekindlustatud põllumajandustootjatele Aafrikas; palub komisjonil ja teistel liidu institutsioonidel hoiduda loomast uusi rahalise abi vahendeid ning julgustab neid selle asemel tagama rahalise abi vahendite suuremat nähtavust oma vastavates tegevusvaldkondades ja kogu liidus;

59. võtab teadmiseks, et siseauditi talitus koostas auditi Euroopa Komisjoni ja Euroopa välisteenistuse vahelise koordineerimise kohta, ning võtab rahuloluga teadmiseks auditis esitatud järelduse, et komisjoni talituste (DG DEVCO, naabruspoliitika ja laienemisläbirääkimiste peadirektoraat (DG NEAR) ning välispoliitika vahendite talitus) ja Euroopa välisteenistuse vaheline koordineerimine on üldiselt tulemuslik ja tõhus; rõhutab siiski, et asjaomasele riigile antavast üldisest liidu välisabist tuleb kujundada ühtne arusaam ning koostöös rahvusvahelise koostöö ja arengu peadirektoraadi ning naabruspoliitika ja laienemisläbirääkimiste peadirektoraadiga tuleb parandada riskihindamist ja juhtimist, et töötada välja ühine seisukoht ebakindluse ja leevendamisstrateegiate suhtes;

Euroopa Liidu Aafrika jaoks mõeldud hädaolukorra usaldusfondi tulemuslikkus

60. märgib, et Euroopa Liidu usaldusfondile (ELi usaldusfond) eraldatud vahendid ulatusid 2018. aasta lõpus 4,2 miljardi euroni, millest 3,7 miljardit eurot tuli EAFidest ning 489,5 miljonit eurot ELi liikmesriikidelt ja muudelt rahastajatelt (Šveits ja Norra); märgib, et 2018. aastal viidi ellu 187 projekti; võtab teadmiseks, et 2018. aasta lõpus laiendati rändajate kaitse ja taasintegreerimise arendamist puudutavat ELi ja Rahvusvahelise Migratsiooniorganisatsiooni ühisalgatust 14-lt Aafrika riigilt 26-le;

61. tuletab meelde Euroopa Parlamendi korduvalt väljendatud seisukohta, mille kohaselt komisjon peaks tagama, et kõik uue arenguvahendina loodud usaldusfondid oleksid alati kooskõlas liidu üldise strateegia ja arengupoliitika eesmärkidega, st vaesuse vähendamise ja kaotamisega, ning tagaksid eelkõige, et Euroopa riikide julgeolekuhuvid ei kaalu üles abi saavate elanikkonnarühmade vajadusi; ergutab komisjoni kaaluma rahalise abi piiramist neile ELi usaldusfondi projektidele, mis kalduvad sellest peajoonest kõrvale;

62. rõhutab, et ELi usaldusfond peab tegelema destabiliseerimise, sundrände ja ebaseadusliku rände algpõhjustega, edendades vastupanuvõimet, majanduslikke võimalusi, võrdseid võimalusi, elanikkonna julgeolekut ning inim- ja sotsiaalset arengut; märgib, et ebaseadusliku rände algpõhjuste olemus ja omadused on muutlikud ning neid tuleks põhjalikult kohandada ja analüüsida, et paremini kavandada projektide sekkumiste põhjendatust ja lisaväärtust ning näidata paremini saavutatud tulemusi;

63. võtab teadmiseks kontrollikoja järelduse, et ELi hädaolukorra usaldusfond Aafrika jaoks on paindlik vahend abi andmiseks sellistes valdkondades nagu toit, haridus, tervishoid, julgeolek ja kestlik areng, kuid arvestades selle ees seisvaid enneolematuid väljakutseid, oleks selle ülesehitus pidanud olema paremini fookustatud, kuivõrd kontrollikoda peab eesmärke liiga laiaks, et tõhusalt suunata tegevust kõigisse Aafrika piirkondadesse ja mõõta selle mõju;

64. märgib murega, et kontrollikoja ([1]) ja 11. EAFi vahehindamise autorite poolt esile tõstetud arvukad probleemid seoses ELi usaldusfondi rakendamisega on suures osas lahendamata; kordab oma muret seoses järgmisega:

— Põhja-Aafrika ja Aafrika Sarve harude projektiettepanekute valimise dokumenteeritud kriteeriumide puudumine,

— konkreetse riskihindamise raamistiku puudumine,

— tõsised puudused ELi usaldusfondi projektide tulemuslikkuse mõõtmisel,

— ELi usaldusfondi projektide tulemuslikkus ja jätkusuutlikkus ning liidu suutlikkus nende rakendamist hoolikalt seirata;

— konstruktiivse strateegia puudumine parimate tavade ja edukate abiprogrammide levitamiseks ja meedias kajastamiseks;

on seisukohal, et nende leidude tõttu on ELi usaldusfondi lisaväärtus väga küsitav;

65. tuletab meelde, et suurem osa ELi usaldusfondi rahalistest vahenditest on pärit EAFidest, mis tähendab paratamatult seda, et arenguabi ei kasutata liidu partnerriikide arengukavade jaoks, vaid Euroopa Liidu rändepoliitika lühiajaliste eesmärkide saavutamiseks, mis on vastuolus Lissaboni lepingu ja abi tõhusust käsitleva Pariisi deklaratsiooniga; juhib tähelepanu sellele, et ELi usaldusfond oli pigem vahend, mis keskendus kiirelt lahendatavatele projektidele, mille eesmärk oli pidurdada erinevaid rändevooge, selle asemel et kooskõlas arenguabi põhimõtetega tegeleda pikaajaliste rännet põhjustavate teguritega;

([1]) Kontrollikoja eriaruanne nr 32/2018 „ELi hädaolukorra usaldusfond Aafrika jaoks: paindlik, kuid piisavalt fookustamata“.

66. juhib tähelepanu sellele, et EAFi, liidu eelarve ja usaldusfondide muude rahastajate vahendite ühendamine ei tohi kaasa tuua seda, et arengu- ja koostööpoliitika jaoks eraldatud raha ei jõua tavapäraste toetusesaajateni ega täida oma algseid eesmärke; taunib sellega seoses asjaolu, et kuigi liidu poolt kõnealusele ELi usaldusfondile antav rahaline toetus tuleb peamiselt ametliku arenguabi ressurssidest, ei keskendu ELi usaldusfond üksnes arengule suunatud eesmärkidele; juhib tähelepanu sellele, et 2018. aastal sai suurima osa rahalistest vahenditest rände haldamise teemarubriik, mis moodustas ELi usaldusfondi rahalistest vahenditest 2018. aastal 30,8 % (2016. aastal 17,3 %);

67. märgib, et kõigi ELi usaldusfondi raames heaks kiidetud projektide hulgas ei suurenenud mitte ainult rände haldamise osakaal, vaid rahastamisel on järjest enam prioriteetsed olnud ka Põhja-Aafrika riigid, kellele eraldati 2016. aastal 23 % kõigist rände haldamise vahenditest ja 2018. aastal juba 52 %; taunib asjaolu, et kuigi liidu eesmärk on toetada ELi usaldusfondiga eelkõige vähekaitstud ja tõrjutud elanikkonda, suunati 2017. aastal 55 % rände haldamise teemarubriigi vahenditest projektidele, mille eesmärk oli piirata ja tõkestada ebaseaduslikku rännet rände ohjeldamise ja kontrolli kaudu; hoiatab, et arenguabi kasutamine rände ja julgeolekuga tegelemise vahendina mitte ainult ei sea ohtu liidu arenguprioriteete, vaid võib tekitada rohkem vaesust ja ebastabiilsust, mis sunnib inimesi oma kogukondadest lahkuma; ergutab sellega seoses komisjoni kaaluma rahalise abi sätete piiramist ja/või tühistamist usaldusfondi projektidele, mis ei järgi liidu pikaajalist arengupoliitikat;

68. tuletab meelde asjaolu, et piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused, kodanikuühiskonna organisatsioonid ja valitsusvälised organisatsioonid ning erasektor on tulemusliku arengupoliitika partnerid ning et ühiste strateegiate ja prioriteetide kindlaksmääramiseks on oluline pidev dialoog riiklike ametiasutuste ja kohalike kogukondadega; kutsub komisjoni üles tagama, et EAFist ja liidu eelarvest ei rahastataks ELi usaldusfondi kaudu projekte, mida rakendavad valitsused ja kohalikud relvajõud (relvarühmitused), kes on seotud inimõiguste tõsiste rikkumistega, eelkõige sellistes riikides nagu Liibüa ja Sudaan;

69. tuletab meelde, et ELi usaldusfondi rahalisi vahendeid, mis on pärit arenguga seotud eelarveridadelt, ei tohi kasutada julgeolekumeetmeteks, millega seatakse ohtu rändajate õigused; kutsub komisjoni üles kehtestama konkreetsed tagatised selleks, et rakendusasutused ei kasuta rändega seotud ELi usaldusfondi projekte rändajate põhiliste inimõiguste rikkumiseks ning et ELi usaldusfondi rändega seotud projektid ei aita pikemas perspektiivis kaasa riikide ja allpiirkondade destabiliseerimisele, nagu valitsusvälised organisatsioonid ja Põhja-Nigeri kohalikud elanikud on üha enam rõhutanud; rõhutab, et ELi usaldusfondi projektide programmitöö keskmes peavad olema inimõigused ja nendega tuleb toetada asjaomastes riikides inimõiguste tagamist;

70. palub komisjonil lisada rakenduspartneritega (ÜRO asutused, liikmesriikide arenguagentuurid) sõlmitavatesse rahalist toetust käsitlevatesse lepingutesse selged ja läbipaistvad inimõiguste klauslid, et vältida olukordi, kus EL võiks kaudselt rahastada inimõigusi rikkuvaid projekte; juhib sellega seoses tähelepanu ELi usaldusfondist rahastatavale projektile, mis käsitleb Eritrea ja Etioopia taasühendamist Eritrea põhiteede taastamise kaudu ja mida haldab ÜRO projektiteenuste büroo (UNOPS) ning millega rahastatakse Eritrea riiklikke ehitusettevõtteid, kes kasutavad riikliku teenistuse kaudu sunnitööd;

71. kutsub komisjoni üles tagama kooskõlas rahvusvaheliste ja ELi õigusraamistikega, et liidu kaasrahastatavate projektide töökohtades ei kasutataks sunniviisilist tööd ega orjastavaid tingimusi; soovitab komisjonil rakendada liidu kaasrahastatavate projektide puhul läbipaistvat ja ranget järelevalvesüsteemi, mis peaks hõlmama anonüümset kaebuste esitamise menetlust ja järelmeetmeid;

72. väljendab muret asjaolu pärast, et kontrollikoda leidis näiteid projektidest, mis käsitlevad teiste liidu vahenditega sarnaseid vajadusi, millega kaasneb oht dubleerida muid liidu toetuse vorme; kutsub komisjoni üles pöörama erilist tähelepanu selle tagamisele, et tema meetmed oleksid kooskõlas ja neid koordineeritaks piirkondlike arenguprogrammidega, ning maksimeerima ülemaailmse abi mõju ja tõhusust, et tagada põhitähelepanu pööramine arengule, mitte rändajate vastu suunatud piirikontrollile ja -julgeolekule;

73. märgib, et komisjon on tunnistanud ühise järelevalvesüsteemi edasise tõhustamise vajadust; väljendab heameelt ühtekokku 41 ühise väljundnäitaja vastuvõtmise üle 2018. aasta teises kvartalis ning tehnilise abi kasutuselevõtu üle; märgib, et ELi Aafrika jaoks mõeldud hädaolukorra usaldusfondi kolm tegevusharu töötavad selle nimel, et teha projekti tasandil paremini kindlaks konkreetsed eesmärgid ja lähtejooned;

74. on seisukohal, et on vaja nõuetekohast hoolsust, et tagada komisjoni, Euroopa Parlamendi ja liikmesriikide vahel parem teabevahetus ELi usaldusfondi rakendamise teemal ning tema tegevuse ja tulemuslikkusega seotud piisav avalik aruandlus, järelevalve ja auditeerimine; kutsub kontrollikoda üles kaaluma auditi läbiviimist ELi Aafrika jaoks mõeldud hädaolukorra usaldusfondi rakendamisega avalduva mõju kohta liidu arengupoliitikale nii eelarve kui ka tulemuste seisukohast; kutsub seetõttu komisjoni üles tegema auditist oma järeldused ja tagama, et ELi usaldusfondi ebatõhusalt rakendatud projektid lõpetatakse või nende rahastamist piiratakse tunduvalt;

Aafrika rahu ja julgeoleku struktuur (APSA)

75. märgib murega, et Aafrika rahu ja julgeoleku struktuur (APSA) sõltub tugevalt välistest rahastamisallikatest (liikmesriikide vähese panuse tõttu rahufondi ja piiratud täiendava rahastuse tõttu, mida APSA saab alternatiivsetest rahastamisallikatest);

76. tunnistab, et Euroopa välisteenistus ja komisjon seisavad Aafrikas silmitsi väga keerulise olukorraga, mis hõlmab arvukaid poliitilisi ja operatiivseid probleeme ja piiranguid mitmes valdkonnas, eeskätt peamiste sidusrühmade koostöö, institutsioonide rahastamine ja puudujäägid, poliitiline tahe konfliktidesse sekkuda, neid ennetada ja hallata;

77. peab kahetsusväärseks asjaolu, et selline Aafrika isevastutuse ja rahalise jätkusuutlikkuse nappus ning suurel määral sõltumine rahastajatest ja rahvusvahelistest partneritest põhjustab operatiivseid puudusi; kutsub komisjoni üles edendama Aafrika Liidu isevastutust APSAs, et saavutada rahaline sõltumatus ja suunata liidu toetus tegevuskulude toetamiselt ümber suutlikkuse suurendamise meetmetele;

78. peab kahetsusväärseks, et liidu toetusel APSA-le on olnud vähene mõju ja see on vajanud ümberorienteerimist ja et liidu toetus oli keskendunud peamiselt Aafrika rahu ja julgeoleku struktuuri põhiliste tegevuskulude katmisele ning et APSA on olnud palju aastaid väga suurel määral sõltuv rahastajate toetusest;

79. tunneb tõsist muret järelevalvesüsteemi ebapiisavuse pärast, võttes arvesse nende suutlikkust pakkuda piisavaid andmeid tegevuste tulemuste kohta; nõuab, et komisjon suurendaks hindamissüsteemi suutlikkust tegevuste ja tulemuste osas, et näidata selgelt, et liidu panust saab suuremas osas seostada konkreetsete ja positiivsete tulemustega rahu ja julgeoleku tagamisel kohapeal; palub komisjoni talitustel käivitada tulemuspõhise järelevalve missioon ja sellest Euroopa Parlamendile viivitamata aru anda;

80. soovitab komisjonil kaaluda eespool nimetatud probleemidele põhjal kogu APSA-le antava rahalise toetuse lõpetamist;

Välisinvesteeringute kava ja Euroopa Kestliku Arengu Fond (EFSD)

81. tuletab meelde finantseesmärki võimendada investeeringuid 44 miljardi euro ulatuses; märgib, et liit eraldas Euroopa Kestliku Arengu Fondist (välisinvesteeringute kava 1. sammas) 2,2 miljardit eurot 94 segarahastamisprojektile ning 1,54 miljardit eurot Euroopa Kestliku Arengu Fondi tagatistele 28 investeerimisprogrammi jaoks;

82. ergutab DG DEVCOt suurendama veelgi teadlikkust välisinvesteeringute kava pakutavatest võimendusvõimalustest, meelitades arengupartnerlustesse erasektori investeeringuid; tuletab siiski meelde, et eritähelepanu ei tuleks pöörata mitte ainult välisinvesteeringute kava täiendavusele, vaid ka selle haldamisel kohaldatavatele kriteeriumidele, et vältida arengu rahastamise kõrvalesuunamist erainvestoritele või intressi- või kasuminäitajatele;

83. märgib, et liit eraldas 21 segarahastamisprojekti kaudu Sahara-tagusele Aafrikale ka 547 miljonit eurot, mis peaks võimaldama teha transpordile, energeetikale, erasektorile ja põllumajandusele kättesaadavaks 4 miljardit eurot; väljendab toetust segarahastamise kohaliku mõõtme edendamisele;

84. märgib, et peamise rahalise panuse bioloogilise mitmekesisuse ja metsaressursside majandamise projektidesse andis liidu piirkondlik koostöö ning sellel oli keskne roll 16 kaitseala säilitamisel Kesk- ja Lääne-Aafrika piirkonnas;

85. kutsub komisjoni üles pöörama rohkem tähelepanu edukalt elluviidud projektide levitamisele ja suurendama üldsuse teadlikkust liidu investeeringutest ülemaailmsesse kestlikusse arengusse;

Euroopa Investeerimispanga AKV riikide investeerimisrahastu

86. ergutab Euroopa Investeerimispanka (EIP) veelgi rohkem toetama kohaliku erasektori kui kestlikkuse ja vastupidavuse peamise tõukejõu arengut, toetama abisaajatele otseselt huvi pakkuvat sotsiaalset ja majanduslikku põhiinfrastruktuuri ning uute kohalike ja piirkondlike partnerite otsingut mikrorahastamise erivaldkonnas; palub, et EIP suurendaks vahendite kasutamise parema põhjendamise kaudu täiendavust;

87. julgustab EIPd suurendama jõupingutusi ja võtma asjakohaseid meetmeid, et reklaamida EIP paremaid vahendeid riikides, kus EIP investeeringute mõju on suurem;

88. tunneb heameelt AKV riikide investeerimisrahastu kaudu antava liidu toetuse üle mikrorahastamise krediidiliinidele summas 139 miljonit eurot, mille tulemuseks peaks olema ligikaudu 26 300 laenu mikroettevõtjatele ja üksikisikutele;

89. peab äärmiselt oluliseks, et EIP võtaks jätkuvalt aega hoolsuskohustuse põhimõtete jaoks, mis oleks ühendatud tulemuste hindamise vahenditega, et saada parem ülevaade finantsvahendajate ja abisaajate profiilist ning hinnata paremini projektide mõju lõplikele abisaajatele;

Liidu ja Aafrika suhete tulevik

90. võtab teadmiseks käimasoleva arutelu liidu ja Aafrika eelseisva pikaajalise strateegia ja partnerluse üle, kaaludes samas võimalust tõhustada abi andmise viise; on seisukohal, et vaja on liikuda traditsioonilisest abile keskendunud suhtest strateegilisema ja integreerituma suhte suunas;

91. kutsub komisjoni üles töötama koos meie partneritega välja lähenemisviisi „rohkem on rohkem“, mis võimaldaks meil kohandada oma abi vastavalt sellele, kuidas kolmandad riigid austavad demokraatlikke õigusi, õigusriiki, rahvusvahelisi konventsioone jne;

92. rõhutab, et eelarve killustumise vältimiseks tuleks Euroopa Arengufondid lisada ELi eelarvesse, nagu on juba varemgi märgitud Euroopa Parlamendi resolutsioonides ja uue mitmeaastase finantsraamistiku (2021–2027) ettepanekus; juhib tähelepanu asjaolule, et EAFide lisamine eelarvesse suurendab eelarve täitmisele heakskiidu andmise eest vastutava institutsiooni suutlikkust kontrollida, kuidas liidu eelarvet kasutatakse väljaspool ELi.